

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **Mgr. K. K.**, prechodne bytom H., *S. právne zastúpený JUDr. D. K., Ž.*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Drieňová 22, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2009/00626/TJH zo dňa 12. marca 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/198/2009-21 zo dňa 23. novembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/198/2009-21 zo dňa 23. novembra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2009/00626/TJH zo dňa 12.03.2009, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. 406/08 Pr.; B08/02963-008,DS zo dňa 19.11.2008, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona č. 372/1990

Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch) a bola mu uložená pokuta vo výške 200,- Sk a trovy konania vo výške 500,- Sk. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že z vykonaných dôkazov, výpovedí svedkov bolo preukázané, že dňa 20.09.2008 žalobca skutočne vyslovil v prítomnosti iných osôb urážlivé výroky na adresu p. M. čím jej ublížil na cti. Takéto konanie napĺňa pojmové znaky priestupku podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, tak ako o tom správne rozhodol prvostupňový správny orgán. Aj pred správnym orgánom priamo na ústnom pojednávaní sa na adresu p. M. vyjadril spôsobom, ktorý odporuje slušnému správaniu medzi dospelými ľuďmi. Medziľudské konflikty je možné riešiť iba zákonnými prostriedkami. Pokiaľ došlo k útoku na žalobcovu manželku, bol žalobca oprávnený požiadať príslušný orgán na vykonanie nápravy. Riešenie susedských nedorozumení vulgárnymi nadávkami nemožno akceptovať. Správne orgány hodnotili dôkazy podľa svojej úvahy jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného bol z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/198/2009-21 zo dňa 23.11.2010 zmeniť a napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

V dôvodoch uviedol, že medzi ním a rodinou K. je dlhotrvajúci konflikt a ako dôkaz ešte v administratívnom konaní predložil lekársku správu o tom, že jeho manželku v tom istom čase a na tom istom mieste napadol brat p. M. čoho dôsledkom bola sadra na jej ruke viac ako 20 dní. Podľa názoru žalobcu mal policajný orgán riešiť vec komplexne, keďže žalobca podal trestné oznámenia vec riešil zákonným spôsobom. Uvedená vec však bola rozdelená na dve samostatné konania. Žalobca uviedol, že sa len slovne bránil voči útokom zo strany rodiny K.. Doposiaľ nie je rozhodnuté o napadnutí žalobcu a jeho manželky, o ktorom existuje lekárska správa, čo je podľa žalobcu jediný objektívny dôkaz v prejednávanej spore.

Žalobca uviedol, že je bývalý učiteľ a nikdy by sa ku žiadnym vulgárnostiam neznížil, jeho manželka je tiež bývalá učiteľka, vulgárne slová nepoužívajú, taký slovník ale používajú ich susedia, s ktorými majú spoločný dvor a múry ich domov delia len tri metre. Konflikty so susednou rodinou riešil vždy zákonným spôsobom, trestnými oznámeniami a nedovolil si veci riešiť sám zo strachu pred rodinou K. Obrátili sa na prokuratúru a aj políciu. Na záver žalobca uviedol, že výraz „piča“ nepoužil, takýto výraz je mu cudzí, ale len slovne bránil seba

a manželku a nie fyzicky ako to urobil brat p. M., keď boli všetci na dvore a smiali sa im. Žalobca teda použil len primeranú obranu voči útokom zo strany susedov a necíti sa byť vinný zo spáchania priestupku.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť a odvolanie žalobcu zamietnuť. V plnej miere zotrval na vyjadrení k žalobe žalobcu a je toho názoru, že postupom prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu nedošlo k nezákonnému zásahu do práv žalobcu, neutrpel ujmu na svojich právach rozhodnutím ani postupom správneho orgánu a považuje napadnutý rozsudok na správny.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Z obsahu administratívneho spisu senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zistil, že H. M. podala návrh na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa voči nej dopustil žalobca tým, že jej dňa 20.09.2008 v čase okolo 12.30 hod. na dvore rodinného domu vulgárne povedal „ty si zavri hubu, ty si stará piča“ a tiež sa vyjadroval na adresu jej zomretého otca, že to bol chrapúň, že bol neschopný a pil, čo pociťuje p. M. ako vlastnú ujmu. H. M. uviedla, že si manželov K. vôbec nevšímajú. Žalobca uviedol, že sa vulgárne nevyjadril na adresu p. M. ani jej zomretého otca a podľa jeho názoru p. M. podala oznámenie na polície účelovo, aby zmiernila konanie svojho brata, ktorý surovo zhodil jeho manželku na zem na ich polovici dvora. V administratívnom spise sa ďalej nachádzajú výpovede svedkov M. M., J. K. a Mgr. J. K. Správy orgán vyhodnocoval dôkazy v celku, ako aj jednotlivo, pričom pri preukazovaní viny vychádzal z výpovedí svedkov J. K. a M. M. ktorí dosvedčili, že sa Mgr. K. K. dopustil urážky na cti voči H. M. na základe čoho uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Proti prvostupňovému

rozhodnutiu správneho orgánu sa žalobca odvolal, kde uviedol, že sa správny orgán nezaoberal riadne celou udalosťou, ktorá sa v ten deň odohrala a konanie rozdelil na dve samostatné konania. V daný deň len slovne bránil svoju manželku po fyzickom napadnutí bratom p. M. ale vulgárne slová nepoužil. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím č . SVS-230-2009/00626/TJH zo dňa 12.03.2009 zamietlo odvolanie žalobcu a prvostupňové rozhodnutie Obvodného úradu v P. B. bolo potvrdené.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie žalovaného (rozhodoval s konečnou platnosťou o pokute za priestupok uloženej žalobcovi), pričom najvyšší súd v rámci odvolacieho konania skúmal aj konanie, ktoré mu predchádzalo najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Podľa § 219 ods.1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods.2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v rozhodnutí obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch *priestupku sa dopustí ten, kto inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech.*

Podľa § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch *za priestupok podľa odseku 1 písm. a/ možno uložiť pokutu do 33 €, za priestupok podľa odseku 1 písm. b/ až d/ a písm. f/ pokutu do 99 € a za priestupok podľa odseku 1 písm. e/ pokutu do 331 €.*

Podľa § 57 ods. 1 zákona o priestupkoch ak sa páchatel' dopustil viacerých priestupkov, ktoré je príslušný prejednať ten istý orgán, prejednávajú sa tieto priestupky v jednom konaní.

Podľa § 57 ods. 2 zákona o priestupkoch spoločné konanie sa uskutočňuje tiež proti všetkým páchatel'om, ktorých priestupky spolu súvisia a ktoré prejednáva ten istý orgán.

Na urýchlenie konania alebo z iného dôležitého dôvodu možno vec niektorého páchatel'a priestupku vylúčiť zo spoločného konania.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o priestupkoch za priestupok možno uložiť tieto sankcie:

- a) pokarhanie,
- b) pokutu,
- c) zákaz činnosti,
- d) prepadnutie veci.

Podľa § 10 správneho poriadku účastník konania oznámi správny orgán skutočnosti nasvedčujúce vylúčeniu zamestnanca správneho orgánu (§ 9), len čo sa o nich dozvie. Zamestnanec správneho orgánu je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti (§ 9 ods. 1 správneho poriadku).

Ak sa žalobca na pojednávaní pred správnym orgánom domnieval, že poverený pracovník prvostupňového správneho orgánu môže byť predpojatý a zásada dodržania rovnosti účastníkov konania nemusí byť dodržaná, mal možnosť oznámiť správny orgán skutočnosti nasvedčujúce vylúčeniu zamestnanca z prejednávania danej veci. V záujme dodržania objektivity rozhodovania je nevyhnutné, aby účastník konania informoval správny orgán o skutočnostiach nasvedčujúcich vylúčeniu zamestnanca bez zbytočného odkladu a správny orgán má o tejto skutočnosti rozhodnúť čo najrýchlejšie.

Keďže žalobca v konaní námietku zaujatosti nevzniesol, súd túto obranu žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

K námietke žalobcu, že správny orgán udalosť zo dňa 20.09.2008 rozdelil na dve samostatné konania, senát odvolacieho súdu uvádza, že išlo o rôzne skutky (urážka na cti a ublíženie na zdraví), ktoré aj keď sa udiali v ten istý deň a medzi rovnakými osobami, môžu ale i nemusia byť vedené v jednom správnom konaní (§ 57 zákona o priestupkoch).

Odvolací súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že z vykonaných dôkazov je preukázané, že dňa 20.09.2008 žalobca vyslovil urážlivé výroky v prítomnosti iných osôb na adresu p. M. a jej zomretého otca, čím jej ublížil na cti. Ak je aj v prejednávanej veci sporné, či žalobca použil na adresu p. M. výraz „piča“, nikto z prítomných svedkov nepoprel, že sa žalobca urážlivo vyjadril na jej zomretého otca, čo naplnilo pojmové znaky priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, a teda uložená sankcia, pokuta vo výške 200,- Sk (6,63 €) bola uložená v zákonom stanovenom rozpätí (§ 49 ods. 2 zákona o priestupkoch).

Prvostupňový súd sa podľa názoru odvolacieho súdu vyjadril ku všetkým námietkam obsiahnutým v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu žalovaného, odvolací súd sa stotožnil v celom rozsahu s dôvodmi obsiahnutými v rozsudku prvostupňového súdu a v podrobnostiach na neho odkazuje (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorým krajský súd rozhodnutie žalovaného potvrdil. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol krajský súd vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v tomto konaní nebol úspešný.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 5. apríla 2011

JUDr. Jana Zemková PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková